

Obligats a entendre's

Lluís Llach i David Fernández, ahir al Teatre de Palafrugell Foto: MANEL LLADÓ.

El debat organitzat per l'Assemblea Nacional Catalana de Palafrugell amb dos convidats d'excepció, el diputat de Junts pel Sí i president de la comissió del procés constituent, Lluís Llach, i l'exparlamentari de la CUP David Fernández, va donar de molt ahir al Teatre de Palafrugell. Conduït, més que moderat, pel director adjunt d'El Punt Avui Jordi Grau, va tocar temes com ara l'esmena a la totalitat dels pressupostos per part de la CUP, la moció de confiança que s'ha autoimposat el president, Carles Puigdemont, o les relacions entre el govern i la CUP. I tot això amb una pregunta de Jordi Grau d'inici que, a la vegada, era el motiu de la xerrada: “Cap on anem?”

Va ser un diàleg ple de complicitats a dues veus –amb els esforços de Llach perquè tenia afonia– que va servir per visualitzar un punt que, tot i la polèmica dels darrers dies, els dos representants tenen clar: les formacions independentistes estan obligades a posar-se d'acord per tirar endavant el procés. Llach va defensar la unitat de

Junts pel Sí al Parlament, a banda del que pugui passar als despatxos dels partits polítics. A més, també va destacar el paper del president, Carles Puigdemont, de qui va remarcar la importància que sigui un polític “republicà i independentista”, fent una divertida i, en bona part irònica, analogia: “De Mas a Puigdemont i, amb totes les cometes pel mig, és anar com de la monarquia a la república moderna.” Llach, que en to juganer va dir que Puigdemont “era el tercer de la seva llista i que a vegades li havia fet de xofer”, va dir que el president era un home compromès amb la democràcia i la moció de confiança que ningú s'esperava n'és una prova: “Malgrat tot el que ha passat mai ha parlat malament de la CUP.” Tampoc no es va estar de dir que Artur Mas en escollir-lo va saber llegir el signe dels temps.

Estem davant –i en això també van coincidir els dos polítics– d'una lliçó de democràcia inèdita a Europa, però que segueix necessitant la mobilització de la gent. “L'Estat el que vol és desmotivar la gent, perquè és el que li fa més por”, va dir Llach, que hi va afegir que ningú va en contra d'Espanya i els espanyols, sinó “d'un estat mafiós” on governen les mateixes famílies des de fa segles, ocupant llocs rellevants dins de l'administració. Per Llach, l'Estat espanyol és “un estat segrestat”.

Tot i que Fernández va deixar clar que parlava a títol personal i no com a portaveu de la seva formació, no es va estar de fer una certa autocrítica: “Les esquerres han pecat d'arrogància i supèrbia”, i va destacar en un altre moment que “la CUP està obligada a servir i ser fidel al procés, fent això sí una oposició exigent, però des del costat”. Precisament, i per Fernández, una lliçó de democràcia és el no de la CUP als pressupostos, tenint clar que això, com algú vol fer veure, en cap cas dinamita el procés. Llach no es va estar de dir, però, que cadascuna de les formacions ha de saber fer renúncies per seguir un camí “difícil i tortuós”, però que ja no té cap tipus d'aturador si la gent no defalleix.

Publicat a:

-El Punt Avui. Comarques Gironines 17-06-2016 Pàgina 26

Font del document:

http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/3-politica/17-politica/977920-obligats-a-entendres.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=nacional&utm_source=rss&utm_medium=nacional&utm_campaign=rss&f=El+Punt+Avui